

Arrest

nr. 311 111 van 8 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 21 september 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, *gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij verklaart zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in haar verzoekschrift dat zij kampt met fysieke en psychologische problemen. Uit haar verklaringen blijkt inderdaad dat zij stelt het mentaal zwaar te hebben en psychologisch moe te zijn en dat zij haar assistent gaat vragen om een afspraak te maken bij een psycholoog (NPO, vraag 38 en vraag 133-137). Verzoekende partij legt echter geen medische documenten neer die aantonen dat zij psychologische of andere medische problemen heeft die belangrijke gevolgen hebben voor haar zelfstandig functioneren. Zij verwijst in haar verzoekschrift louter naar de moeilijke tijden die zij in Griekenland meegemaakt heeft en waardoor zij getraumatiseerd is. Zij toont echter niet aan dat zij in tussentijd in behandeling is bij een psycholoog voor haar voorgehouden mentale problemen of dat zij hiervoor medicatie krijgt. Uit haar beweerde psychologische problemen kan niet worden afgeleid dat deze belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partij aangegeven heeft geen bijzondere procedurele noden te hebben (administratief dossier, map 7, DVZ, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Het feit dat in de bestreden beslissing beaamd wordt dat verzoekende partij het mentaal zwaar heeft en dat er nadrukkelijk gevraagd werd of het persoonlijk onderhoud naar haar gevoel goed verlopen is, doet hieraan geen afbreuk. Met betrekking tot haar fysieke problemen verwijst verzoekende partij naar de gewelddaden die zij in Griekenland ondergaan heeft door toedoen van de Griekse politie en als gevolg waarvan zij een stuk ijzer van haar tandkronen inslikte alsook verwondingen opliep aan haar rechterbeen waarvan zij nog steeds last heeft. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart zij enkel nog last te hebben van haar knie en niet langer van het stuk ijzer dat zij inslikte aangezien dit hier in België verwijderd werd (NPO, vraag 68 en 69). Uit de door haar neergelegde medische documenten blijkt dat zij in België een afspraak bij de tandarts had. Daarnaast legt zij ook - zeer slecht leesbare - documenten van het Rode Kruis neer waarin geattesteerd wordt dat zij fysieke en psychologische kwetsuren heeft. De fysieke kwetsuren lijken echter de borststreek te

betreffen, als gevolg van het stuk ijzer dat zij inslikte in Griekenland. Verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud hier echter geen last meer van te hebben en enkel nog pijn aan haar knie te hebben (NPO, vraag 68 en 69). Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat verzoekende partij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Ondanks de pijn die zij aan haar knie heeft, slaagde zij erin om in Griekenland te werken in de olijvenpluk (NPO, vraag 123) en om van Griekenland naar België te reizen. Hoewel uit haar verklaringen blijkt dat verzoekende partij enkele keren naar een ziekenhuis in Griekenland gegaan is om verzorging te krijgen voor haar knie en telkens de deur werd gewezen, dient opgemerkt te worden dat de helft van deze keren zich voordeden op het moment dat verzoekende partij nog in de procedure zat en aldus nog geen begunstigde van internationale bescherming was. De andere keren, op het moment dat zij wel reeds de vluchtelingenstatus bekomen had, stelt zij opnieuw niet geholpen te zijn geweest. Uit haar verklaringen kan echter niet blijken dat verzoekende partij alle nodige stappen ondernomen heeft om medische verzorging te verkrijgen. Zij toont niet aan dat zij stappen ondernomen heeft om een hulporganisatie te contacteren die haar zou kunnen ondersteunen of begeleiden bij het zoeken naar gepaste medische zorg in Griekenland of dat zij pogingen ondernomen heeft om haar ziekteverzekering in orde te brengen. Verzoekende partij slaagt er met haar verklaringen en de neergelegd medische documenten niet in om aan te tonen dat zij door haar psychologische of fysieke problemen niet in haar levensonderhoud zou kunnen voorzien bij een terugkeer naar Griekenland. Uit bovenstaande kan dan ook niet afgeleid worden dat zij zou kampen met medische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis van het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij is een drieëntwintig jarige man. Er wordt niet betwist dat aan verzoekende partij in Griekenland op 23 juni 2022 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat zij een verblijfsvergunning ontvangen heeft (Verklaring DVZ, vraag 23 en bijkomende vragen M-status Griekenland). Het gegeven dat verzoekende partij op 23 juni 2022 de vluchtelingenstatus heeft verworven en het feit dat uit landeninformatie blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022, p. 11), leidt ertoe dat ervan uitgegaan kan worden dat verzoekende partij momenteel nog beschikt over een Griekse verblijfsvergunning die minstens geldig is tot 22 juni 2025.

Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Vooreerst blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij geenszins de intentie had om in Griekenland internationale bescherming aan te vragen en er een duurzaam leven uit te bouwen. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart zij namelijk dat Griekenland niet haar bestemming was en dat zij wenste door te reizen naar België (NPO, vraag 11 en 20). Bovendien vertrok verzoekende partij reeds in december 2022 uit Griekenland, amper vijf maanden nadat zij daar de vluchtelingenstatus verkregen had. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van een dergelijk kort verblijf conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit haar verklaringen blijkt dat zij erin slaagde om werk te vinden in de olijvenpluk, weliswaar voor een korte periode van acht dagen. Omdat deze werkgever haar niet correct uitbetaalde, verloor verzoekende partij de moed en stopte zij met zoeken naar werk (NPO, vraag 125). Met betrekking tot huisvesting blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij na haar vertrek uit het centrum in Samos steeds in verlaten panden in Athene verbleven heeft (NPO, vraag 112-113). Zij toont echter niet aan dat zij ernstige stappen ondernomen heeft om op een andere manier huisvesting te zoeken. Er kan niet blijken dat zij hulporganisaties gecontacteerd heeft of dat zij beroep gedaan heeft op de Griekse autoriteiten om haar te begeleiden in haar zoektocht naar huisvesting. Hetzelfde geldt voor haar zoektocht naar werk. Gelet op het voorgaande toont verzoekende partij niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoekende partij aanvoert dat zij het slachtoffer werd van racisme, kan de Raad slechts vaststellen dat, indien dit inderdaad het geval was, hoewel ten eerste betreuenswaardig, hieruit evenmin kan blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De feiten en situaties met de Griekse waarbij zij binnenvielen in de caravan waar verzoekende partij verbleef op zoek naar drugs en waarbij zij haar gewelddadig benaderden, hoe betreuenswaardig ook, situeren zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (NPO, vraag 46-53). Deze situatie is aldus niet representatief voor de beoordeling van de situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Verzoekende partij verklaart ook gewelddadig behandeld te zijn door de Griekse politie nadat zij de vluchtelingenstatus verkregen had. Dit betrof volgens haar verklaringen een situatie waarbij zij gepest, achtervolgd en geslagen werd door twee politieagenten alsook momenten waarop zij gefouilleerd werd en waarbij zij ook geslagen werd en haar kleren weggegooid werden (NPO, vraag 38 en vraag 107-108). Uit haar verklaringen kan echter niet blijken dat zij ernstige stappen ondernomen heeft om over deze gebeurtenissen een klacht in te dienen bij de bevoegde (hogere) instanties en zij legt bovendien geen stavingstukken neer met betrekking tot deze gebeurtenissen of de pogingen die zij ondernomen zou hebben om bescherming te verkrijgen. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Verzoekende partij slaagt er niet in om aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft. Door in het verzoekschrift louter naar haar reeds afgelegde verklaringen te verwijzen, maakt verzoekende partij dit niet aannemelijk.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden

als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP legt een aanvullende nota neer die ze gisteren reeds neergelegd had. Intussen heeft ze medische documenten (vooral stuk 3) waarbij littekens de mishandeling tonen, ze leeft in een fragiele situatie: er is mishandeling geweest vandaar het nieuwe medische stuk en het certificaat van Dr. De Maesschalk.

Door deze bewezen fragiliteit en de andere aangevoerde elementen zal VzP haar leven niet in Griekenland kunnen uitbouwen. De bescherming is niet conform wat op basis van het vertrouwensbeginsel zou mogen verwacht worden. Zij komt uit de Gaza. Dit alles moet aanleiding zijn haar de bescherming te geven. Ze wijst ook op een zeer recent arrest van het HvJ van 18 juni '24 dat stelt indien anders geoordeeld wordt inzake de VIB, waarbij erkenning in het eerdere EU-land, toch rekening moet gehouden worden met de eerdere (positieve) beoordeling. Dit stelt meteen veel interpretatie - en andere praktische problemen met een onwenselijk langduriger procedure. Ze vraagt de Raad te beslissen tot de al dan niet-erkenning en enkel in geval van niet-erkenning het (Griekenland-) dossier erbij te halen. Nu is er al een hopeloze achterstand in de Palestijnse dossiers en de Raad kan bescherming verlenen. Op vraag van de kamervoorzitter geeft VzP toelichting bij het zeer moeilijk leesbare medische attest. VzP toont nog een nieuwe afspraak bij het Rode Kruis (onduidelijk is welke dienst) en stelt regelmatig naar de psycholoog te gaan.”

De bij aanvullende nota's bijgebrachte documenten worden door verzoekende partij in die nota's aangeduid als:

“Attest van de Rode kruis

Medische attest van CHU BRUGMANN

Medische attest van de Dokter D. M. E.

Opvolgafspraak psycholoog”.

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie en (verwijzing naar die) aangebrachte documenten, geen elementen bij die afbreuk doen aan de gronden van de beschikking van 30 april 2024.

5.1. De bijgebrachte medische attesten zijn dezelfde of liggen minstens in dezelfde lijn van die eerder aangebracht, waarop reeds uitgebreid werd ingegaan en geantwoord in de beschikking.

5.2. Zo werd het medisch verslag van dokter D. M. E. van 7 maart 2023, met afbeelding van een man met aanduiding van een klacht ter hoogte van de borststreek, al eerder neergelegd (zie administratief dossier, stuk 6, 'Map met documenten'). Verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk ernstig voorhouden, zoals zij ter terechtzitting bij monde van haar advocaat doet, dat het om een “nieuw” stuk en certificaat van dokter D. M. E. gaat. Ze laat na een ander licht te werpen op hetgeen hierover eerder werd geoordeeld. Ze gaat er immers niet in het minst concreet op in.

5.3. Het bij aanvullende nota neergelegde medisch verslag van het Universitair Verplegingscentrum Brugmann van 14 februari 2023 dateert, net als voormeld verslag van voornoemde dokter, eveneens van begin 2023 en dus al lange tijd geleden, waarbij de Raad vaststelt dat verzoekende partij niet de minste toelichting verschaft waarom zij dit oude attest nog niet eerder bijbracht.

Dit beknopt verslag van 14 februari 2023, waarover verzoekende partij zelf geen verdere toelichting geeft, heeft klaarblijkelijk betrekking op de medische ingreep in België waarbij een stuk ijzer dat verzoekende partij (beweerdelijk in Griekenland) inslikte werd verwijderd, een element waarop reeds werd ingegaan in de beschikking. De Raad brengt hier in herinnering dat, zoals in de beschikking uitgebreid wordt aangegeven, verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op 18 juli 2023 uitdrukkelijk verklaarde dat zij sindsdien enkel nog last had van haar knie: *“In Griekenland heb ik een klein stukje ijzer ingeslikt het deed erg veel pijn maar ik werd wel verzorgd dus het is in orde maar momenteel heb ik alleen last van mijn knie”* (NPO, vraag 68)

Behoudens een afspraaknota waaruit louter blijkt dat voor verzoekende partij op 8 juli 2024 een medische afspraak bij een Rode Kruis-centrum gepland stond, zonder enige verdere toelichting waarvoor, legt verzoekende partij geen medische stukken van na haar persoonlijk onderhoud op het CGVS (op 18 juli 2023) neer, waar zij dus expliciet aangaf enkel en alleen problemen aan de knie te hebben. Dat er naast die knieproblemen, die verzoekende partij eerder niet verhinderden om te werken in Griekenland en nadien naar België te reizen, nog andere medische/psychische problemen zouden zijn, wordt aldus met niet enig, laat staan een recent medisch document gestaafd.

Wat voorts het neergelegde attest van het Rode Kruis van 1 juni 2023 betreft, blijkt dat dit louter betrekking heeft op een opleiding die verzoekende partij in België heeft gevolgd in het kader van een integratieparcours georganiseerd door Wallonië. Het houdt aldus op generlei wijze verband met verzoekende partij haar gezondheidssituatie.

5.4. De bij aanvullende nota's neergelegde documenten zijn, in zoverre ze niet al eerder werden voorgelegd en beoordeeld, om voormelde redenen derhalve niet van aard anders te doen oordelen dan hetgeen in de beschikking van 30 april 2024 in punt 4 uitgebreid wordt uiteengezet over verzoekende partij haar fysieke en psychologische problemen, waarbij o.a. wordt vastgesteld dat uit de door haar aangereikte documenten en verklaringen niet kan worden afgeleid dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, en dat uit haar verklaringen niet kan blijken dat zij alle nodige stappen heeft ondernomen om in Griekenland medische verzorging te (trachten te) verkrijgen. Verzoekende partij slaagt er met haar argumentatie ter zitting en hogergenoemde stukken niet in aan die eerder in de beschikking gedane vaststellingen afbreuk te doen.

De Raad beklemtoont de grond in de beschikking, in datzelfde punt 4, waarbij eerder werd opgemerkt dat *“Verzoekende partij slaagt er met haar verklaringen en de neergelegd medische documenten niet in om aan te tonen dat zij door haar psychologische of fysieke problemen niet in haar levensonderhoud zou kunnen voorzien bij een terugkeer naar Griekenland. Uit bovenstaande kan dan ook niet afgeleid worden dat zij zou kampen met medische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis van het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.”* Er liggen thans geen andere, nieuwe elementen voor die anders doen oordelen, zoals hoger wordt toegelicht.

5.5. Het betoog ter zitting dat *“door deze bewezen fragiliteit en de andere aangevoerde elementen zal verzoekende partij haar leven niet in Griekenland kunnen uitbouwen”*, betreft slechts algemene, blote beweringen die verzoekende partij geenszins aan de hand van concrete, recente en overtuigende bewijsstukken hard of aannemelijk weet te maken.

In de beschikking werd er reeds op gewezen dat op grond van de beschikbare informatie er kan van worden uitgegaan dat verzoekende partij momenteel nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt, geldig tot 22 juni 2025. Verzoekende partij gaat hier niet op in ter zitting. Ze laat dit geheel ongemoeid, net zoals waar in de beschikking wordt vastgesteld dat zij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam leven uit te bouwen, aangezien ze er (eigenlijk) geen internationale bescherming had willen aanvragen en het (al lang) haar wens was om naar België door te reizen. Zoals in de beschikking wordt opgemerkt, kan op basis van verzoekende partij haar kort verblijf van 5 maanden in Griekenland nadat zij er internationale bescherming in de vorm van de vluchtelingenstatus verkreeg, onmogelijk conclusies worden getrokken omtrent de mogelijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij erin slaagde, weliswaar voor een korte periode, werk te vinden. Uit niets blijkt en verzoekende partij toont niet aan dat dit

bij een terugkeer naar Griekenland niet langer mogelijk zou zijn. Vastgesteld wordt dat verzoekende partij ter zitting niet in het minst, laat staan concreet ingaat op de eerder in haar hoofde vastgestelde beperkte inspanningen in Griekenland om zich er te integreren, door er bv. uitgebreide en ernstige inspanningen te doen om er werk en huisvesting te zoeken, en alzo een leven op te bouwen, waarbij wordt herhaald dat het blijkens haar eerdere verklaringen nooit echt haar bedoeling was om Griekenland een toekomst, laat staan een duurzame toekomst en leven uit te bouwen.

5.6. Dat verzoekende partij uit Gaza afkomstig is, wijzigt niets aan de vaststelling dat zij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Het vormt, in weerwil van wat ter zitting wordt voorgehouden, derhalve geen element om haar in België internationale bescherming te verlenen, aangezien zij dus reeds internationale bescherming in Griekenland heeft verkregen, waarbij het in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie waar eerder op werd gewezen in de beschikking (zie o.a. punt 2 en 3) aan haar persoonlijk toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd toegekend niet (langer meer) toereikend zou zijn. Ze maakt niet aannemelijk dat haar situatie als statushouder in Griekenland er een was van of dat bij een terugkeer naar Griekenland een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt. Er is derhalve geen reden om aan de Griekse autoriteiten het dossier van verzoekende partij waarbij zij haar internationale bescherming hebben toegekend op te vragen. De verwijzing ter zitting naar welbepaalde rechtspraak dienaangaande van het Hof van Justitie is dan ook niet dienstig.

Verzoekende partij lijkt eraan voorbij te gaan dat omwille van de bescherming die zij in een andere lidstaat van de EU, Griekenland dus, geniet, haar verzoek om internationale bescherming in België door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij bij beschikking van 30 april 2024 werd vastgesteld dat zij geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die de Griekse autoriteiten haar hebben toegekend en ze dus niet aantoont dat onterecht toepassing werd gemaakt door het CGVS van voormelde wetsbepaling, en dat er derhalve geen reden is om haar beschermingsverzoek in België ten gronde ten aanzien van Gaza te beoordelen. Het betoog ter zitting vanwege verzoekende partij haar advocaat over interpretatie - en andere praktische problemen met een onwenselijk langduriger procedure en over een hopeloze achterstand in de Palestijnse dossiers, is derhalve niet dienstig. Dit mist juridische en feitelijke grondslag en ernst.

6. Derhalve wordt, gelet op al het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 30 april 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizendvierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

V. SCHOENAERS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

V.SCHOENAERS

M. RYCKASEYS